

Op Ambassadeursbezoek in het smalste stukje van Nederland, de Cittaslow Echt-Susteren

Inleidend

Als Ambassadeur Cittaslow Nederland ben ik het natuurlijk aan mijn stand verplicht om alle Nederlandse gebieden te kennen. Vanuit mijn toenmalig wethouderschap van de gemeente Midden-Delfland (2007-2014) bezocht en beschreef ik de Cittaslow gemeenten Borger-Odoorn, Alphen-Chaam, Vaals, Heerde en mijn eigen gemeente, Midden-Delfland. Deze verhalen werden gepubliceerd via mijn weblog bij de gemeente Midden-Delfland, in de Midden-Delfland-Schakel en in andere lokale bladen. Ze staan binnenkort ook op de pagina van Cittaslow Nederland. Ik probeer in deze bijdragen mijn indrukken en ervaringen voor een groter publiek weer te geven met als doel de onderlinge betrokkenheid te verhogen.

“Breed genoeg om volop te genieten.”

En dan schrijf ik over Echt-Susteren, onze jongste en achtste Nederlandse Cittaslow. De gemeente ligt op het scheidsvlak van Midden- en Zuid Limburg. Binnen een uur wandel je er naar Duitsland en België, zo wordt mij verteld tijdens mijn kennismakingsbezoek met burgemeester Jos Hessels en beleidsambtenaar Elvera Weusten op dinsdag 2 februari 2016. Een [kort filmpje](#) gemaakt door T36 uit Maastricht brengt dit “smalste stukje” schitterend in beeld. Interessant is ook [de portal-website](#), een initiatief van de gemeente, in samenwerking met het toeristisch bedrijfsleven. Hoor ik enige trots in de stem van de burgemeester als hij vertelt over **de campagne voor dit “smalste stukje”, ontwikkeld door bureau Hemels van der Hart uit Woudenberg**. Ik verneem over de gemeentelijke stappen daartoe waarna de eerste resultaten werden doorgenomen met ondernemers en inwoners. Whow! Wat leidde dit tot goede reacties en een enorm stuk betrokkenheid. Mooi om te vermelden dat het filmpje onlangs een tweede prijs won tijdens de Golden City Gate Award op de ITB in Berlijn.

“De Cittaslow aanvraag was een logisch vervolg op ons traject van “branding” van de gemeente en het versterken van de eigen kwaliteit. Wij besteedden al veel aandacht aan de verschillende landschapstypen en de mooie streekproducten. Er zijn maar weinig gemeenten in Nederland die over drie “stadjes” binnen hun grenzen beschikken. Indertijd kregen Echt, Susteren en Nieuwstadt stadsrechten, daarom is het voormalige gemeentehuis van Echt ook **het “voormalige stadhuis.”** Onze rijke historie begint bij de Romeinen en kent zijn hoogtepunt bij Karel de Grote. De heiligdomsvaart van Susteren is **maar liefst 1300 jaar oud,” aldus de burgemeester.** Elvira Weusten vertelt over het rijke culturele leven van de gemeente, met veel verenigingen en het jaarlijkse Carnaval, een **hoogtepunt voor de gemeenschap. Burgemeester Jos Hessels: “Tineke, heb je geen zin om aanstaande donderdag de start van de Carnaval mee te maken, met de sleuteloverdracht door mij aan Prins Carnaval?”** Mijn antwoord: “Eh mag ik daar even over nadenken, ik kom immers uit het Westen?”

Sleuteloverdracht Echt-Susteren, 4 februari 2016

En jazerker, het kwam ervan. Getooid met een grote zwarte hoed met ter rechterzijde acht slakken (de acht Cittaslow gemeenten) en ter linkerzijde een Midden-Delflands koetje, kwam ik aan in de grote gemeentelijke hal, die avond feestzaal van de gemeenschap.

Het welkom van het burgemeesterspaar, de heer en mevrouw Hessels en spreekstalmeester Jos Douven was hartelijk. Vanuit de Cittaslow Vaals was ik in de dagen ervoor aan mijn outfit geholpen, zoals de mooie rode jas van mevrouw Jopie Mertens-Martens. Erg fijn voor een beginneling als ik. Het was een gedenkwaardige avond die ik meemaakte en in de dagen erna even moest laten bezinken, zoveel indrukken doe je op. Ieder dorp presenteerde zich met zijn eigen Carnavalsvereniging en zijn eigen liedje. Burgemeester Jos Hessels die samen met spreekstalmeester Jos Douven en assistente Tiny Lumens-Claessen alle prinsen en hun **staf** "ontving" en de sleutel op originele wijze aan de Prins overdroeg. In het Limburgs uiteraard en in een dialect dat ik goed kon volgen. Koningin van de avond was Eva, de jonge buuteredner (buutredenaar).

Ook in dialect vertelde zij over haar communiefeest, speels, stout en heel geestig. Het **publiek reageerde super trots en enthousiast, want ja "onze Eva heeft ook de prijs van de provincie Limburg gewonnen."** En wat te denken van een raadslid die tevens **voorzanger is van de groep "de oude prinsen?"** Iedereen ging uit zijn dak, wat ook gold voor het slotoptreden van duo Spik&Span, Ik kwam ogen tekort bij het zien van alle bijzondere kleding, mooi gemaakt en in schitterende kleuren, zoals de dames in het groen met mw. Tiny Lumens.

Tussen het programma door leidde mw. Tiny Lumens-Claessen mij langs een aantal wethouders en raadsleden. Praten ging moeilijk, maar de hand schudden en vertellen dat ik van Midden-Delfland was, ging en viel goed. Al met al een bijzondere ervaring waarin me duidelijk werd met wat voor mooie gemeenschap ik te maken had.

De abdij van Lilbosch en het Livar-varken

Het was lekker fris toen echtgenoot Nico en ik op woensdagochtend 9 maart de statige laan van de abdij van Lilbosch in reden.

Met ontzag voor zoveel schoonheid, gecombineerd met een intense rust stapte ik uit, begroet door wolven sneeuwklonjes in voortuin. Frans de Rond en Elvera Weusten wachtten ons op met een goed gevulde tas met informatie.

De Rond, een van de trekkers, van Livar vertelt ons vervolgens het verhaal over het Li (Limburgs) klooster Var (varken.) **"Na alle ellende met verschillende varkensziekten** pakten we het ruim tien jaar geleden anders aan. Een goed leven voor de varkens, we wilden vlees produceren met een ziel. Vlees dat mensen waarderen en waarvoor zij ook bereid zijn een hogere prijs te betalen. " **Terwijl we rondlopen over het complex vertelt** Frans verder over de samenwerking met de paters van Lilbosch die geïnteresseerd raakten en bereid waren hun boerderij voor de teelt van Livar in te zetten. Duurzaamheid en respect voor dieren staat daarbij ook voor de kloosterorde van de Cisterciënsers voorop. En we zien ze scharrelen, de Livar-varkens, lekker ploeterend door de modder, andere varkens dan wij gewend zijn te zien.

Slank, snel, vitaal, stoeiend met elkaar. Mooi om van De Rond te horen dat het goed gaat met de groei van het Livar-vlees. Slow, maar gestaag en inmiddels is er met negen andere producenten een contract gesloten. De vraag van restaurants en de keurslagerijen is groeiende. **"Maar je eet dan ook beslist een ander stukje varkensvlees,"** aldus Frans die ons vervolgens meeneemt naar een bedrijf dat verbouwd wordt en waarvan hij en zijn partners in Livar hopen dat deze plek zich goed kan ontwikkelen als proefboerderij in combinatie met voorlichting. Men wil nieuwe stappen zetten in het onderzoek naar de gezondheid en het welzijn van dieren, scheiding van meststromen, etc. Ook de provincie Limburg denkt en doet mee en men hoopt dat ook de gemeente

Echt-Susteren bereid is met de inzet van een stuk grond het initiatief verder te brengen. Mooi, zoveel gedrevenheid, met oog voor realiteit!

Een boeiend pand, het voormalige gemeentehuis van Echt!

Ik waan me in de goede kamer van een van mijn tantes, als ik in het tweede deel van de ochtend van 9 maart de salon van dit pand binnen loop. Mooie gedekt tafels, voorzien van het goede servies. Het gezelschap dat zo een high tea zal gebruiken is al binnen. Ook de groep mensen die ons ontvangen. **Geert Thissen**, beleidsambtenaar Cultuur en Sport van de gemeente Echt-Susteren vertelt over de huidige functie van het pand waarin zijn gehuisvest: de bibliotheek, het museum van de Vrouw, Dialectvereniging Veldeke Krink, Heemkundekring Echter Landj en de Cultuurhistorische vereniging. De gemeente huurt het pand en het contract loopt tot 2017. Geert informeert ons over het **gemeentelijk cultuurbeleid**, met veel aandacht voor jeugd en voor het rijke verenigingsleven waarin cultuur naast sport een schakel is. Met de inzet van een gemeentelijke cultuurcoach worden verbindingen gemaakt en nieuwe projecten ontwikkelt.

Vervolgens presenteert **Ton van Wegberg** het werk van **Dialectvereniging Veldeke, kring Echt**, een van de 13 kringen die Limburg rijk is. "Het gaat ons om het behoud van de volkscultuur en het dialect dat van waarde is voor de ontwikkeling van kinderen tot volwassenen. Het Limburgs dialect is ook met dat van Salland erkend als een Europese streektaal op het 2^e niveau. De Friese staat op het eerste niveau. De kring Veldeke bestaat uit vrijwilligers die worden ondersteund vanuit de provincie en de speciale leerstoel bij de Universiteit van Maastricht." **Met ruim 230 leden beschouwt** Veldeke Echt het als een taak om het gebruik van dialect naar de bevolking toe te bevorderen. Voorbeelden: cursussen lezen en schrijven van dialect, dialectwedstrijden door volwassenen en kinderen, kranten maken in de Veldeke-spelling, enz. enz. Wat ontzettend goed blijkt te werken zijn de filmpjes die op You-tube worden gepost, in dialect uiteraard. En ja, Eva, de Koningin van de sleuteloverdracht, is een voorbeeld van de dialectwedstrijden voor kinderen. Tot slot de dialectspreuken op stoeptegels in het **centrum van Echt "Oos Plat liktj oppe Straot,"** (onze Plats lijkt op een straat) zo luidt de brochure die je meeneemt op een levendige wandeling over de Plats. Hoe cultuurrijk!

Frans Schreurs van **Heemkundekring "Echter Landj"** vervolgt. De vereniging koos een aantal jaar geleden bewust voor een koers om inwoners en andere betrokkenen via "stadsgidsen" de pracht van het erfgoed te laten zien. Naar buiten dus voor tochten door het landschap, langs de architectuur en themarondleidingen, bijvoorbeeld langs de kloosters, kerken en abdijen. De vereniging had ook een actieve rol in de totstandkoming van het gemeentelijke Bestemmingsplan Cultuurhistorie waarin 750 panden en 350 objecten zijn vastgelegd. Alle eigenaar-gebruikers werden daarvoor apart aangeschreven en de samenwerking tussen de vereniging en de gemeente was optimaal. Binnenkort krijgen de 61 rijksmonumenten een eigen gevelbordje met toelichting. De wandelroutes zijn belegd met een QR-code en er is een elektronisch platform over het erfgoed van Echt-Susteren. Frans vertelt met trots over de oogst aan archeologie waarvoor ook veel onderzoek in het veld wordt verricht. Zo zijn er 30.000 beschreven vondsten en samen met de **cultuurhistorische vereniging** worden er regelmatig lezingen gegeven.

Piet Vinken coördinator van **het Museum van de Vrouw** neemt het stokje over. Dit museum belicht het leven van de vrouw in alle facetten. De collectie van Annie Schreuder-Derks vormt daarin een belangrijke basis. Deze laat zien wat vrouwen in Midden-Limburg in de jaren 50-60 meemaakten. Het doel van dit museum, aldus **Piet Vinken**, is "vooral te laten zien hoe de vrouw leefde van 1850 naar 1950 en mensen bewust te maken van de ontwikkeling tussentijds en in de jaren erna." De subsidie voor professioneel personeel is door de gemeente afgebouwd. Het museum draait nu alleen op vrijwilligers, een flinke opgave, maar het bestuur gaat deze aan. De nieuwe tentoonstelling "grote gezinnen een huis vol" is daar een recent voorbeeld van.

Met "opa-en oma-dagen" en andere activiteiten heeft het museum vorig jaar vele bezoekers gehaald. Goed voor de inkomsten, dat geldt ook voor de trouwerijen die hier plaatsvinden en waarbij ook een échte balkonscène tot de mogelijkheden behoort. **Vinken:** "De meerwaarde van huisvesting in dit pand ligt ook in de samenwerking met de bibliotheek en met de verschillende verenigingen. We vinden elkaar en kunnen daar nóg meer mee doen."

Jules Meijers, coördinator van deze Bibliotheek vertelt over deze centrale locatie met een afhaalpunt in Susteren. Alle basisscholen beschikken daarnaast over een eigen bibliotheekvoorziening. "De Wet Openbare Bibliotheekvoorzieningen is de basis voor ons werk," aldus Jules. "Wij doen dat door de collectie en informatie voor de bevolking toegankelijk te maken, via ontmoeting en debat, inwoners kennis laten maken met cultuur, literair werk en door lezen te stimuleren, dat blijft heel belangrijk." Ook Meijers wijst op de goede verbindingen met het museum en het werk van de verenigingen. Vorig jaar waren er 130.000 uitleningen, inclusief cursussen en 35.000 bezoekers. De bibliotheek verzorgt ook de VVV-functie en ook dat leidt tot extra gebruik en bezoek.

Het gesprek over en weer

Mooi om te kunnen spiegelen: hoe wordt in Midden-Delfland gewerkt op het snijvlak van cultuur, landschap en erfgoed, met aandacht voor de rol van de bibliotheek, de culturele activiteiten in de dorpen, de historische verenigingen, de agrarische natuurvereniging

Vockestaert, de Midden-Delfland vereniging, Museum het Tramstation en Museum De Schilpen. De manier waarop in samenwerking jaarlijks wordt gewerkt aan de Kindermonumentendag, de Nationale Monumentendag en andere historische momenten.

En dan word ik rondgeleid door een boeiend pand met een zeer toegankelijke bibliotheek. Ik zie leeshoekjes, computerruimtes, andere werkplekken en opslagruimte voor de verenigingen, een digitaal archief, een gezamenlijk podium en natuurlijk het Museum van de Vrouw met een flinke collectie, **goed bewaarde, kleding en de tentoonstelling "grote gezinnen."**

Er is één zin die regelmatig terugkomt in de gesprekken en die geeft de zorg weer of de gemeente bereid zal zijn om via een nieuw huurcontract de toekomst te bestendigen. De discussie daarover is nog gaande, ook in politieke zin. Ik constateer in ieder geval dat dit een plek is die sociaal en cultureel van betekenis is voor deze Cittaslow. Het pand heeft ook een positieve uitstraling op de levendigheid van de Plats met zijn winkels en zijn terrassen.

Buurtpreventie

Een gesprek op met **Jan Verheijen, coördinator Buurtpreventieteam Schilberg, Jan Ensink, buurtprevent en Mark Spee, wijkagent.**

"Na een gemeentelijke avond over buurtbeheer ben ik twee jaar geleden begonnen, zo vertelt Jan Verheijen. Ik had er al goed over gelezen in het weekblad en kon ook putten uit ervaring in het andere dorp Nieuwstadt. In een klein groepje zijn we begonnen met lopen en ik houd de boel digitaal bij met groepsmails, het verwerken van onze rapportages naar de wijkpolitie en de beantwoording van vragen van onze **wijkbewoners.**" De groep Schilberg bestaat nu uit 35 mannen en vrouwen die ieder een **maal per 8 weken als duo een ronde lopen. De duo's werken met een vaste lijst** waarop men let en in het begin kwamen we **vaak auto's tegen die niet goed waren afgesloten.** Daar attenderen wij dan de mensen op en hebben er speciale kaartjes voor die we in de bus stoppen of onder de ruitenwisser. Op een praktische manier, vanaf de straat, houdt **de buurtpreventiegroep mensen bij de les als het gaat om de eigen veiligheid.** "We lopen in gele vestjes en zijn herkenbaar voor de buurt, aldus Verheijen. Het samenspel met de **politie is heel goed.**" Dit wordt beaamd door wijkagent Marcel Spee die vertelt dat de gemeente Echt-Susteren nu 8 teams voor buurtpreventie telt. "De communicatie vanuit de politie gebeurt centraal, dus als wijkagent twitter ik niet zelf. Heb daar wel invloed op

en met die communicatie weten we de burger te bereiken, wat belangrijk is. Over en weer wordt belangrijke informatie doorgegeven, bijvoorbeeld als "oplichters" langs de deuren trekken, we noemen dat wel "Mobiel bandisme" aldus wijkagent Spee. Dat blijken vaak landelijk opererende groepen criminelen te zijn. Signalen vanuit de buurtpreventieteams zijn dan uitermate belangrijk en ook andersom, zo **help je elkaar.**" Uit beide verhalen blijkt dat het onderlinge werk de veiligheid van de wijk ten goede komt en het sociale bewustzijn toeneemt. Daar gaat het om! Tot slot wordt nog eens gewezen op het belang om niet via Facebook of Twitter te verhalen dat je van huis bent. **"Zo dom is dat van mensen, we kunnen er niet genoeg op wijzen."** Bedankt heren, jazeker, we gaan beneden nog even samen op de foto.

Het landschap van Echt-Susteren, gevormd door de Maasterrassen

Op vrijdag 11 maart beleef ik al fietsend het landschap van Echt-Susteren. Benoît Locht, voorzitter van de Heemkundekring Echterlandj en voorzitter van de Natuurhistorische Vereniging leidt ons rond.

Hij laat ons de hoogteverschillen zien in het Echter landschap en vertelt over de niveaoverschillen tussen de terrassen waar eens de Maas zijn weg vond. De hoogste trede is daar waar de Rijn heeft gestroomd door het dorp Koningsbosch, 40 tot 70 meter boven NAP. Het gebied ten Westen ervan ligt op 30-35 meter boven NAP. Weer daar ten Westen van is het gebied ca. 10.000 jaar geleden overstoven door stuifzanden vanuit de toenmalige droge Noordzee. In pakketten van ca. 10 meter dik werd het land belegd met dekzand. Dat herken je terug aan het landschap en de kleur van de grond. Ook vertelt Locht over de zavelgrond (mengsel van zand en klei) waar Echt en Susteren op liggen, 15 en 22 meter onder NAP. Het meest recente terras ligt aan de Maas, een beschermd gebied, de Visserswerf. Wij horen over het ontstaan van de vele vennen tussen de duinkoppen in. Botanisch interessant vanwege hun vegetatie. De boomkikker is een vaste gast in het gebied en voor de paddentrek zijn op aandrang van de Cultuurhistorische vereniging langs de weg schermen geplaatst. Begin 20^e eeuw werden de duinen beplant met dennenbossen die hout leverden voor de mijnindustrie.

Cultuurhistorisch verloopt de ouderdom van het landschap van West naar Oost. De oudste nederzettingen (Romeinse tijd, vroege tot hoge Middeleeuwen) zijn daar waar nu de kernen als Susteren en Dieteren zijn. Ik zie een eeuwenoude grenspaal.

We fietsen door mooie plaatsen met een historisch hart. In Susteren wordt gewerkt aan de realisatie van een nieuw centrumplan. Rondom deze kernen hebben in de Middeleeuwen de akkercomplexen gelegen. Soms nog heel beperkt herkenbaar in het landschap. We genieten van de akkers van nu, omzoomd door fraaie bomenrijen en de Oude Dreef, dicht bij het dorp Echt. Vroeger werden er de schapen gedreven, nu is het pad vooral van recreatieve waarde en gaat de lokale schaapskonde er twee keer per jaar overheen. Goed voor het onderhoud en de vegetatie. Ook weer een goed voorbeeld van samenwerking van de gemeente en de betrokken verenigingen.

Van recent cultuurhistorisch belang was de kleiwarenindustrie met productie van pannen, bakstenen en gresbuizen. De fabriek van toen staat er nog maar gedeeltelijk en wordt klaargemaakt voor een nieuwe functie, opslag van goederen. Een belangrijk complex, tastbaar Erfgoed dat je bij binnenkomst van Echt, als je goed naar links kijkt, direct kunt waarnemen. Belangrijk om dit voor de toekomst te behouden.

Kortom: veel gezien van het cultuurlandschap en de dorpen van Echt-Susteren. Er is veel behouden in een nieuwe functie verder gebracht, met respect voor het verleden. Chapeau daarvoor. Wel vind ik dat Echt bij binnenkomst niet direct het gevoel bij je oproept van "in een Cittaslow te zijn." Vanaf de snelweg kom je via een wat rommelig bedrijfengebied de plaats binnen. Een andere route zou die beleving zeker ten goede kunnen komen.

De basiliek van Susteren, gewijd aan St. Amelberga

Tijdens de heiligdomsvaart van 2007 is de kerk door de paus tot basiliek verheven. De basiliek maakt deel uit van een kleine groep kerken in het gebied Essen-Keulen, uit de periode eind tiende en elfde eeuw. De datering van de kerk is waarschijnlijk van rond 1070 vanwege de gelijkheid met de Munsterkerk in Essen die in 1051 is gewijd. Cultuurhistorisch is het gebouw belangrijk omdat stijl, grootte en vorm vrijwel geheel oorspronkelijk zijn. Wil Schulpen, bewaarder van de schatkamer van deze kerk, vertelt er deskundig en met veel passie over. Wij lopen door het sfeervolle eeuwenoude gebouw en raken ervan onder de indruk. Mooi dat ossenbloed-rode plafond, de gele wanden en tegelvloeren.

In de kerk werden meer dan tien plaatselijke heiligen vereerd. Hierdoor trok de kerk zeker vanaf de volle middeleeuwen vele pelgrims, ook als tussenplaats voor de pelgrimage naar Aken en Santiago. In de crypte was een speciale ruimte voor de pelgrims die er de relieken vereerden.

Een bijzonder detail vormen twee pilaren, vóór in de kerk waarvan men dacht dat door erover te wrijven, je beschermd kon worden tegen de pest. Een Amsterdamse professor uit ca. 1920 meende dat als men enkele korrels steen uit de zuil nam en door het eten mengde, men dan beschermd was tegen de pest.

De basiliek is parochiekerk voor inwoners van Susteren. Tevens is ze de dekenale kerk voor alle kerken van de gemeente. Susteren maakt deel uit van het cluster waar ook Mariaveld (wijk van Susteren), Dieteren, Roosteren en Nieuwstadt zijn ondergebracht.

Sinds de 15^e eeuw (de oudste vermelding van Susteren is uit de 15^e eeuw) kent de kerk een Heiligdomsvaart die eens in de 7 jaar plaatsvindt en vergelijkbaar is met die van Maastricht. Een speciaal bestuur, de Stichting Heiligdomsvaart Susteren, organiseert dit religieuze evenement dat veel bezoekers kent en waarvan de laatste in 2014 plaatsvond. Veel inwoners doen mee aan dit bijzondere gebeuren dat velen boeit en bindt.

Tot slot brengen we onder leiding van bewaarder Schulpfen een bezoek aan de schatkamer van deze basiliek. We treffen er het Amelbergaschrijn aan waarin de relieken (stoffelijke resten) van de heilige Amelberga. Van andere heiligen zoals Gregorius en Albericus worden in schrijnen en borstbeelden eveneens relieken bewaard. Pronkstukken van de schatkamer zijn een evangeliarium (elfde eeuw), byzantijnse zilveren platen (tiende eeuw), het Amelbergaschrijn (rond 1100) en het borstbeeld van Amelberga, in 1510 gemaakt door Jan van Steffensweert. De heilige Amelberga was rond 900 de eerste abdis van Susteren.

Mooi ook om horen over de vele middeleeuwse verhalen die hier speelden en waarin het gebied "Masaland" werd genoemd. Heel bijzonder is het houten beeld van Catharina van Alexandrie uit de eerste helft van de 16^e eeuw. De schatkamer wordt regelmatig bezocht door onderzoekers van universiteiten uit Europa. Met regelmaat organiseert Schulpen er rondleidingen voor inwoners en andere geïnteresseerden.

Afsluitend

Tot zover mijn persoonlijke verslag van mijn eerste kennismaking met de Cittaslow Echt-Susteren. Net als in de andere Cittaslow-gemeenten zal ik er terugkomen en de opgedane kennis verversen. Het was boeiend om te merken hoe betrokken de mensen zijn die ik ontmoette. Cittaslow moet nog verder gaan leven, het is nog maar kort dat de gemeente deze internationale status heeft. Daarentegen is de titel "Het Smalste stukje Nederland" is volledig geland en overgenomen. Belangrijk voor de identiteit van deze boeiende gemeente.

C.J.M. (Tineke) van Nimwegen-van Wieringen

Ambassadeur Cittaslow Nederland

010-8802018

Maasland, 16 maart 2017